

“லண்டாய்” வெளிப்படுத்தும் ஆஃப்கன் நாட்டு பெண்களின் வாழ்வியல்

முனைவர் தி.அ.இரமேஷ்
உதவிப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி, திருப்பத்தூர்.

கட்டுரை பெறப்பட்டது : 14.06.2019

ஏற்கப்பட்டது : 14.06.2019

முன்னுரை

சுதந்திரம் அடைந்து எழுபது ஆண்டுகளைக் கடந்தும் பெண்களுக்கு விடுதலை என்பது இல்லை. ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் என்பர். ஆணுக்கு இணையாகப் பெண்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் வாதம் புரிகின்றனர். விண்வெளிப் பயணித்தில் பெண் இருக்கின்றாள் என்று பெருமையைப் பேசுகொண்டிப்பவர்கள் உதாணங்களை விதிவிலக்காகக் கொண்டு உண்மையில் பெண்கள் சுதந்திரத்திரத்துடன் அடிப்படை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டு இருக்கின்றார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். பெண்ணுக்குக் கல்வி மிக முக்கியம் என்று குரல் கொடுக்கின்றனர். சுகாதாரம் இன்றியமையாதது என்று குரல் கொடுக்கின்றனர். ஆனால் உண்மையில் பெண்களுக்காக இடஒதுக்கீட்டைப் போராடி பெற வேண்டிய சூழலில் பெண்கள் இருக்கின்றனர். பாலின அடிப்படையில் சாதி ,மதம் எனத் தொடந்து பெண் ஒடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றாள். வரலாற்றில் பல்வேறு இன்னல்களைச் சந்தித்து இருக்கும் ஆப்கன் நாட்டு பெண்களின் வரலாற்றை, வலிகளை, குரலை, பார்வையை, வாழ்நிலையைக் குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை உள்ளது. அவர்களின் மொழியிலேயே தமிழில் முதல் முதலாய் பதிவு செய்கிற நூல் ச.விசயலட்சுமி மொழிபெயர்த்திருக்கும்

லண்டாய். லண்டாய் வாய்மொழிப் பாடல்களின் வழி ஆஃப்கன் நாட்டு பெண்களின் வாழ்வியலை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆஃப்கன் நாட்டு பெண்கள்

அமெரிக்காவின் ஆளில்லா விமானங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக ஆஃகனிய மக்களைக் கொன்று குவித்தன. பயங்கரவாதக் குழுக்கள் மற்றும் பலவிதமான போர்களினால் பல லட்சக்கணக்கான ஆஃப்கானியர் இறந்தனர். இறந்து கொண்டிருக்கின்றனர். போர் இருந்தாலும் இல்லையென்றாலும் இறந்து கொண்டும் உயிரிருந்தாலும் உணர்ச்சிகள் ஒடுக்கப்பட்ட சடல நிலையில் வாழ்பவர்கள்தான் ஆஃப்கன் நாட்டுப் பெண்கள். எத்திசையிலுமான அடக்கமுறைகளை எதிர்த்து வீரிய மிக்க கவிதைகளை உருவாக்கி வருகின்ற பெண்கள். படைப்பாளி யாரெனத் தெரிந்தால் உயிர் பறிக்கப்படும் சூழலிலும், உயிரைத் துச்சமென நினைத்து தங்களது படைப்புகளுக்கு உயிர் கொடுக்கின்றனர். இந்தப் பெண்கள் குடும்பம், பொதுவெளி, மதம், அரசு போன்றவை காலம் காலமாக மறுத்து வந்திருக்கின்ற தங்களுக்கான சுதந்திரத்தை, வரலாற்றைத் தாமே எழுத முனைகின்ற முன்னகர்வை ஓட்டி லண்டாயை முன்னெடுக்கிறார்கள்.

தடைகள்

தாலிபான் ஆட்சிக் காலத்தில் பெண்களுக்கு எதிராக விதிக்கப்பட்ட தடைகள். கடை வைத்திருக்கும் ஆண்களுடன் பேசக்கூடாது; பொருள் வாங்கக் கூடாது. ஆண் மருத்துவர்களிடம் சிகிச்சை பெறக் கூடாது. கல்லூரிகள், பள்ளிகள், இதர கல்வி நிறுவனங்களில் படிக்கக்கூடாது. (பெண் கல்வி நிலையங்கள் தாலிபான் ஆட்சியில் மதக்கல்விச் சாலைகளாக மாற்றப்பட்டன. விளையாடக் கூடாது; விளையாட்டுத் திடல்களுக்குள் நுழையக்கூடாது. சைக்கிள், மோட்டார் பைக்குகள் ஓட்டக்கூடாது; ஆண் உறவினர்களுடன் கூட அவற்றில் போகக் கூடாது. பெண்களை யாரும் புகைப்படம் எடுக்கக் கூடாது. ஆண்களோடு ஒன்றாகப் பேருந்தில் பயணம் செய்யக் கூடாது. பர்தா உடல் முழுவதும் மறைக்க வேண்டும். மெல்லிய துணியாலான ஆடை அணியக்கூடாது. ஆனால் பர்தா தடித்த துணியாக இருக்க வேண்டும். பெண் ஆடைகளில் அலங்காரம் கூடாது. வண்ணங்கள் கூடாது. பெண்களின் ஆடை குறுகியதாகவும் சதிசெய்யும் அங்கங்களை பெரிதாகக் காட்டுவதாகவும் இருக்கக்கூடாது. வாசனை திரவியங்கள் அணியக் கூடாது. ஆண் கூட்டத்தினிடையே நடந்து சென்றால் அவள் ஆண்களை மயக்க வந்த கவர்ச்சிக்காரியாகக் கருதப்படுவாள். பெண்கள் ஆடைகள் ஆண்கள் அணியும் ஆடைகள் போல் இருக்கக் கூடாது.

இப்படியாக முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட தடைகள் ஆஃப்கன் நாட்டு பெண்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

லண்டாய்

லண்டாய் என்பது ஆஃப்கன் மக்களின் வாய்மொழி வடிவம். வரிவடிவத்தால் சிறியது. உள்ளடக்கத்தால் மக்களின் குரலாக, அதிலும் குறிப்பாகப் பெண்களின் குரலாக இவ்வகைப் பாடல் இயங்குகிறது. காதல், போர், சமகால அரசியல் நெருக்கடி, சமூகத்தின் மீதான விமர்சனங்கள், மக்களின் அரசு மீதான விமர்சனமும் எதிர்ப்பும், ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான அறைக்கூவல், தாலிபான் பெண்கள் மீது செலுத்தும் அடக்குமுறை, அப்பகுதி சார்ந்த முல்லாக்கள் மக்களை ஏமாற்றும் விதம் எனப் பல கோணங்களில் லண்டாய் வெளிப்படுகிறது.

கவிதைகளில் வெளிப்படும் பெண் மனப் பதிவுகள்

ஆஃப்கனில் பெண்களுக்குப் பிறப்புச் சான்றிதழ் வழங்கப்படுவதில்லை. பிறப்புச் சான்றிதழ் என்பது மிக முக்கிய ஆவணமாகப் பெரும்பான்மையாகப் பயன்படுத்தப்படும் நிலையில், தன்னுடைய பிறந்த நாள் கூட தெரியாத நிலையில் மீனா,

“நான் பாலைவனத்தின் டூலிப் மலரைப் போன்றவள்
பூக்கும் முன்பே இறந்து விடுகிறேன்
பாலைவன மணற்குறைக்காற்று
நான் மலரும் முன்பே
என் இதழ்களை உதிர்த்து விடுகிறது”.

என்று தன்னுடைய வலியைப் பதிவு செய்கிறாள்.

லிமா தாலிபான்களை முன்வைத்து எழுதிய கவிதை. பெண்கள் ஆண் மருத்துவர்களிடம் சென்று சிகிச்சை பெறக்கூடாது. அவர்களுக்குக் கல்வி மறுக்கப்பட்ட நிலையில் தாலிபான்களுக்கு எதிராக எழுதிய கவிதை.

“நீங்கள் என்னை பள்ளி செல்ல அனுமதிக்கவில்லை
நான் மருத்துவராக முடியாது
நினைவு கொள்ளுங்கள்
ஒரு நாள் நீங்கள் நோயாளியாகக்கூடும்”.

என்கிறாள். பெண்களுக்கு பாலின அடிப்படையில் கல்வியும் மருத்துவமும் மறுக்கப்பட்ட கொடுமையை எதிர்த்து தாலிபான்களைப் பார்த்து ஒரு நாள் நீங்களும் நோயாளியாகக்கூடும். அப்பொழுது பெண் மருத்துவர்களின் தேவையை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்வீர்கள் என்று கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

குல்மகய் தன்னுடைய தந்தையால் பதினைந்து வயதில் ஒரு முதியவருக்கு மணம் முடிக்கப்பட்டவள். சிறுவயது பெண்கள் வயதான முதியவர்களுக்கு மணம் முடிக்கும்

கொடுமை என்பது தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வருகின்ற ஒன்றாக உள்ளது. கிழவனிடம் எத்தகைய இன்பத்தையும் அனுபவிக்காத சூழலில் பிறந்த கவிதை. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை என்பது வீட்டிலிருந்தே தொடங்குகிறது என்பதற்கு மிக முக்கியமான ஆவணமாக இப்பாடல் விளங்குகிறது.

“கிழவனிடம் கலவி கொள்வது
பூஞ்சையால் கருத்து நோயுற்ற சோளத்திடம்
கலவி கொல்வது போல”

என்கிறாள்.

“உரக்கப் பேசுவதும் சிரிப்பதும் பெண்களுக்கு
நல்லதில்லையெனில்
நான் உரக்க சிரித்துக் கொண்டே இருப்பேன்
மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பது குறித்து
கவலையில்லாமல்
நான் விரும்பியதை உடுத்துவேன்
மக்கள் என்னைத் திட்டினாலும், கிசுகிசுத்தாலும்
வன்முறைக்கு எதிராக சமத்துவமின்மைக்கு எதிராக
நான் என் குரலை எழுப்புவேன்”.

என்கிறாள். பெண்களுக்குப் பேசுவது சிரிப்பது உடை உடுத்துவது என அடிப்படை உரிமையில் சுதந்திரம் மறுக்கப்படுகின்ற போது அதற்கு எதிராக என் விருப்பப்படி இருப்பேன் என்கிற குரலைப் பதிவுசெய்கின்றாள்.

ஆஃப்கன் நாட்டு பெண்கள் சுதந்திரமாக இருக்க நினைக்கின்றனர். அப்படியாக அவர்களால் இருக்க முடிவதில்லை. அங்கு கடுமையான தண்டனைகள் விதிக்கப் படுகின்றது. இக்கவிதையானது அவர்களுடைய அடிப்படையான உரிமைகள் கூட மறுக்கப்படுகின்ற சூழலில் மிகுந்த மன வருத்தத்தை அளிப்பதையும் வன்முறைக்கு எதிராகச் சமத்துவமின்மைக்குத் தொடர்ந்து கலகக்குரல் எழுப்புவதைப் பதிவு செய்கின்றது.

“கடவுளே நீ பெண்ணாக இருந்திருந்தால்
ஒரு ஆஃப்கான் பெண்ணாக இருந்திருந்தால்
நீ வருத்தப்பட்டிருப்பாய்
நீ ஏன் பெண்களைப் படைத்தாய்?
தாய் பெண் குழந்தையைப் பெறும்போது
அவளுக்குப் கிடைப்பது எச்சரிக்கைகளே;
வெகுமதிகள் அல்ல
வெட்கக்கேடு!”

மறுபடியும் ஒரு பெண் குழந்தை

இந்த மருத்துவர்

மீண்டும் ஒரு பெண் பிறக்க பிரசவம் பார்த்திருக்கிறார்”.

(மேற்கண்ட இப்பாடல் ஆஃப்கன் பெண்கள் குழுவின் குடும்ப வன்முறைக்கு எதிராகக் காபூலில் திரண்டு போராடியபோது where is justice என்ற தலைப்பில் சுவரொட்டியாக ஒட்டப்பட்டிருந்தது. எழுதியவர் பெயர் தெரியவில்லை) கடவுளைக் கேள்வி கேட்பவர்களாக இருக்கின்றனர். பெண் குழந்தைகளுக்கு மரியாதை இல்லாமல் இருப்பதை வன்மையாக கண்டிக்கின்றனர்.

சமூகச் சிந்தனை

தங்களுக்கான உரிமைக்காக மட்டும் அல்லாமல் நாட்டு விடுதலை மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் அனைத்திற்கும் குரல் கொடுப்பவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதை இக்கவிதை பதிவுசெய்துள்ளது.

“ஒரு கொலைக்காரன், திருடன் மற்றும்

கடத்தல்காரனுக்கு வாக்களிப்பாயா?

பள்ளிக்கூடங்களை மூடியவனுக்கு

பர்கா அணிவதை கட்டாயமாக்கியவனுக்கு

மகிழ்வோடிருந்த காரணத்திற்காகவே

பொதுவெளியில் பெண்களை

கல்லால் அடித்தவனுக்கு வாக்களிப்பாயா?

.....
ராக்கெட்டுகளை ஏவி

குழந்தைகளைக் கொல்கிறார்கள்

இவர்களை சிறைக்கு அனுப்புவதற்கு பதிலாக

அதிபராகவோ அமைச்சராகவோ

அரசபதவியேற்கும் இவர்களுக்கு

நீ பூங்கொத்துகளைத் தருவாயா?

.....
இவர்களுக்கு வாக்களிப்பது மேன்மையற்றது அல்லவா?

இவர்களால் நம் நாட்டிற்கு எதிர்காலமில்லை”.

(பெயரிலி)

பெயர் தெரியாத பெண் எழுதிய கவிதை இது. அரசு பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரானது. பெண்களுக்குக் கொடுமைகளை இழைத்தவனுக்கு வாக்களிப்பாயா? என்கிறாள். நமது குழந்தைகளைக் குண்டு மழையினால் அழித்துக் கொண்டிருக்கும் இவர்களுக்கு வாக்களிப்பது

மேன்மையில்லை என்று பெயரில்லாமல் வந்து பேசுகிற கவிதை ஆப்கனுக்கு மட்டும் பொருந்துமா? என்ற கலக்ககுரலாகக் கவிதை அமைந்துள்ளது.

கடவுள் மறுப்பு

“கடவுளே நான் சபதமிடுகின்றேன்
பெண்களுக்கு எதிரான அநீதியை நீ நிறுத்தும் வரையில்
உன்னை மீண்டும் தொழுவதற்குக் கையேந்த மாட்டேன்
நான் உம் குரானைத் தொடமாட்டேன்
உம்மை இறைவா என அழைக்கமாட்டேன்”.

பெண்கள் அடையும் அத்தனை வேதனைகளுக்கும் கடவுள் நீ தான் காரணம். எங்கள் வேதனையைக் கண் கொண்டு நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். எங்கள் வேதனையை நீ தீர்க்காத வரையில் உன்னை வணங்க மாட்டேன் என்கிறாள். இந்த உலகினில் கடவுளைத் தவிர தங்களை காப்பாற்ற யாரும் இல்லை என்கிற வலியை பதிவுசெய்து இருக்கின்றாள்.

வாய்மொழி பாடல்களில் வெளிப்படும் ஆஃகன் பெண் வாழ்வியல்

“தந்தையே முதியவன் ஒருவனுக்கு விற்றுவிட்டாய்
நான் உன் மகளாய் இருந்ததற்காகக் கடவுள் உன் வீட்டை அழிப்பார்”

“ஆளில்லா டிரோன் விமானங்கள் ஆஃப்கானின் ஆகாயத்திற்கு வந்துவிட்டன
எங்கள் ராக்கெட்டில் எழும் ஓசை அவற்றிற்குப் பதில் கொடுக்கும்”

“ஆளில்லா டிரோன் விமானத்தாக்குதலால் என் மகன் நபி கொல்லப்பட்டான்
அமெரிக்காவே கடவுள் உன் மகன்களை அழிக்கட்டும்”

“பிரிவினையே! நீ தீயை உருவாக்குகிறாய்
எல்லா காதலர்களின் இதயங்களிலும் அவர்களின் இல்லங்களிலும்”

இளம் பெண்கள் முதியவருக்கு மணமாக்கப்படுவதன் கொடுமையையும் அமெரிக்க போர் விமானங்கள் தங்களை எவ்வாறு அழித்து வருகின்றது என்பதையும் அதற்காக கடவுள் உங்களை அழிகட்டும் என்று பாடியிருக்கிறார்கள். பிரிவினையின் கொடுமையை உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

தமிழுக்கு லண்டாய் என்னும் புதிய இலக்கிய வடிவத்தினை அறிமுகப்படுத்துகின்றது இந்நூல். மேலும் ஆஃப்கன் நாட்டுப் பெண்களின் மீதான குடும்பம், அரசு, மதம், பால் ரீதியான ஒடுக்குமுறைகளை மிக நுணுக்கமாக வெளிப்படுத்துகிறது. ஆஃப்கன் பெண்களுக்கு கவிதை எழுதும் சுதந்திரம் இல்லை. கவிதை எழுதினால் தன்னுடைய உயிரே போய்விடும் என்கிற

சூழலிலும் தன் நாட்டிற்கு எதிரான போர்த்தாக்குதல் குறித்த கவிதையை எழுதியுள்ளனர். தாலிபான்களாலும் அமெரிக்க படைகளாலும் எத்தகைய துன்பத்திற்கு ஆளாகியுள்ளனர் என்பதும் தன்னுடைய குடும்பத்தினரால் எவ்வாறு துன்பம் அடைகின்றனர் என்பதையும் அவர்களின் கலகக்குரலின் வழி மிக விரிவாகப் பார்க்க முடிகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

- விசயலட்சுமி.ச, லண்டாய், தடாகம் வெளியீடு, 2014.
- த. ஜீவலட்சுமி, ஆப்கன் பெண்களுக்கான ஒரே வாய்ப்பு லண்டாய் கவிதைகள், <https://puthagampesuthu.com/2015/03/21/>.
- <https://peruvelipenn.wordpress.com/category/லண்டாய்/>.
- <http://sin2.enmail.com/k/2016/03/08/1457395202>.